

Núm. 6, abril-juny 2003

Butlletí Informatiu d'història de l'educació

Edita: Àrea de Teoria i Història de l'Educació. Universitat de les
Illes Balears
Amb el suport del Govern de les Illes Balears

En aquest número hi trobareu:

Temps d'estiu, temps d'educació	1
Llibres rebuts	3
Informacions d'interès	7

Comissió editora:

Bernat Sureda, Francesca Comas, Joana Estelrich, Immaculada Pastor, Manel Santana.

Correcció lingüística: Rosa de Ozollo

Maquetació: Catalina Ordinas

Adreça electrònica: dcebsg0@uib.es

DL: PM-2519-2002

TEMPS D'ESTIU, TEMPS D'EDUCACIÓ

S'acosta l'estiu, temps d'esbarjo però també temps de formació i d'educació. La història mostra molts exemples de com s'ha dedicat el temps de vacances a activitats educatives per a infants i joves, a cursos i a trobades de formació per a mestres. Les colònies i campaments d'estiu, les escoles d'estiu per a mestres, els cursos i universitats d'estiu i altres activitats que aprofiten el temps de lleure que imposa la calor, tenen una llarga tradició a la nostra història educativa.

La primera colònia escolar de Balears fou dirigida per Miquel Porcel el 1893. Des del 1901, les colònies escolars continuaren fent-se de manera ininterrompuda a Mallorca i Menorca, subvencionades per la Diputació de Balears fins al 1936. El 1905,

quan ocupava l'alcaldia de Palma el metge Jaume Font i Monteros, l'Ajuntament d'aquesta ciutat també va organitzar les seves colònies escolars. El 1910, l'Ajuntament de Maó també inicia l'organització de colònies escolars.

Durant la II República es va incrementar el nombre d'institucions i associacions que organitzaren colònies d'estiu. Els grups republicans i socialistes es preocuparen que poguessin gaudir d'aquestes activitats els infants més necessitats.

El 1968 es reprèn la realització de les colònies d'estiu a la finca de Can Tàpera propietat de l'Obra Social de la Caixa de Balears. Aquestes colònies, que continuaven amb la tradició iniciada al mateix indret abans de la guerra, eren organitzades per grups de monitors que, en la majoria dels casos, procedien de l'escoltisme. Aquestes activitats, que es fonamentaven en la coeducació i l'activisme, i pretenien la formació de valors cívics, suposaven una nova alternativa a les activitats de temps lliure organitzades per les organitzacions juvenils oficials.

Les trobades estiuenques de mestres per intercanviar experiències i millorar la seva formació s'iniciaren a Girona el 1903 i es

varen difondre per diversos indrets de Catalunya. El 1914, per iniciativa del pedagog Eladi Homs i amb el suport del Consell d'Investigacions Pedagògiques de la Diputació de Barcelona, es va fer a Barcelona la primera escola d'estiu.

A Balears, fou l'inspector Joan Capó el que va organitzar cursos d'estiu per a mestres. El primer d'aquests cursos es va fer al santuari de Lluc el juliol de 1917 amb l'assistència de seixanta mestres. Trobades d'aquest tipus es continuaren fent en anys posteriors a Mallorca, Menorca o Eivissa.

A la fi de l'etapa franquista, el 1966 es reprengué a Catalunya la realització de les escoles d'estiu organitzades per l'Associació de Mestres Rosa Sensat que foren espais de debat pedagògic i polític. A Balears la primera escola d'estiu es va fer el 1968 i, amb una interrupció entre 1972-1974, s'han continuat organitzant fins a l'actualitat.

Els campaments i les estades a albergs han estat una de les activitats centrals de les diverses associacions i moviments juvenils que han existit a casa nostra des de principi del segle XX.

Des del restabliment de la democràcia, distintes organitzacions públiques i privades han anat organitzant durant l'estiu un ampli ventall d'activitats formatives, esportives i de lleure dirigides a petits i grans.

LLIBRES REBUTS

Actas del I Foro Ibérico de Museísmo Pedagógico. O museísmo pedagógico en España e Portugal: itinerarios, experiencias e perspectivas. MUPEGA-Xunta de Galicia, 2003.

Recentment s'han editat les actes del primer fòrum de museisme pedagògic, que tingué lloc a Santiago de Compostel·la el 2001. La publicació, coordinada des del MUPEGA, reuneix les aportacions de diferents museus d'educació i especialistes amb el tema tant d'Espanya com de Portugal.

Aquestes primeres actes s'editen en un moment en què el museisme de l'educació a l'Estat espanyol es comença a articular entorn d'una societat que pretén aglutinar tant experiències museístiques com inquietuds de recerca en aquest àmbit (ens referim a la SEPHE, la constitució de la qual s'explica en un altre apartat d'aquest butlletí).

Cal anunciar que el proper fòrum es farà a Portugal durant el 2004. Esperam poder-vos-en donar més informació en propers números d'aquest butlletí.

Etnohistoria de la Escuela. XII Coloquio Nacional de Historia de la Educación. Burgos: Universidad de Burgos, Sociedad Española de Historia de la Educación, 2003.

En el marc de la celebració del XII Col·loqui d'Història de l'Educació es va fer entrega d'aquest llibre en el qual es recullen les conferències inaugural i de clausura, així com les comunicacions presentades a cada una de les sis seccions proposades per l'organització.

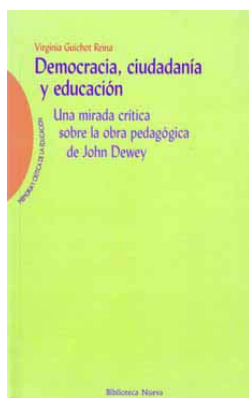
Un total de vuitanta-vuit comunicacions han donat com a resultat les més de mil pàgines d'aquestes actes, distribuïdes en els blocs següents: *Los objetos de la escuela y la historia material de la enseñanza; Iconografía y educación. La imagen como representación y como medio; Los textos y las escrituras ordinarias de la escuela; Las fuentes orales y la cultura de la escuela; Museología de la Educación; i La Historia de la Educación como disciplina y como campos de investigación.*

Gerónimo de Uztariz. Núm. 17-18. Pamplona 2002.

Revista que publica l'Institut Gerónimo de Uztariz (<http://www.geronimouztariz.com>) amb l'ajut del Departament d'Educació i Cultura del Govern de Navarra. Aquest número dedica la part monogràfica a l'ensenyament de la història, i aporta alguns articles que poden ser d'interès per als que ens dediquem a la història de l'educació: *Usos y abusos de la historia* (J. S. Pérez Garzón); *Apuntes genealógicos sobre la utilidad educativa de la historia* (R. Cuesta); *Enseñar historia en convivencia plurinacional* (R. López Facal); *Abusar de la historia* (B. Serrano Izko); *Cambios y continuidades en los manuales y materiales curriculares de historia de la Educación Secundaria Obligatoria* (R. Valls Montes); *El uso del libro de texto en la clase de historia* (F. J. Merchán Iglesias); i *Pensar históricamente el examen, para problematizar su presente. Notas para una sociogénesis del examen* (J. Mainer Baqué).

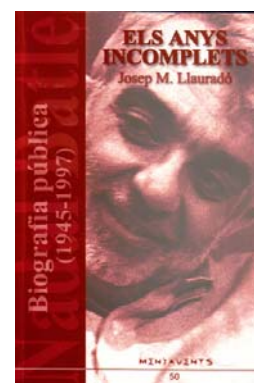

GUICHOT REINA, Virginia. *Democracia, ciudadanía y educación. Una mirada crítica sobre la obra pedagógica de John Dewey*. Madrid: Biblioteca Nueva, 2003.

Aproximació a la personalitat, obra i pensament d'un dels teòrics de l'educació més importants del segle XX. L'estudi posa en evidència l'actualitat de les idees de Dewey i la influència que les seves idees tenen en la reflexió educativa actual.

LLAURADÓ, J. M. *Els anys incomplets. Biografia pública de Nadal Batle (1945-1997)*. Palma: Edicions Documenta Balear, 2003.

Biografia del que va ser rector de la Universitat de les Illes Balears des del 1982 fins al 1995. Basat en més de vuitanta entrevistes, aquesta obra representa una rigorosa aproximació al pensament i a l'activitat pública de qui —com la mateixa obra el defineix— fou una de les figures públiques més importants de la segona meitat del segle XX. L'autor ha sabut reconstruir el context cultural, social i polític en el qual es realitza l'activitat intel·lectual i pública de Nadal Batle i el llibre demostra una ampla reflexió sobre la funció que pot jugar el gènere biogràfic com a forma d'aproximació a una època i a una societat. Tant per les referències que trobam a les etapes de formació de Batle, com per l'estreta relació que ell va mantenir amb el món universitari, l'obra és de gran interès per als historiadors de l'educació.

MARQUÈS SUREDA, S. *Maestros catalanes del exilio*. Jalisco: Colegio de Jalisco, Generalitat de Catalunya, 2003.

El professor Salomó Marquès, que tant ha fet per a donar a conèixer la tasca educativa dels exiliats a causa de la Guerra Civil i del règim franquista, ens ofereix ara una interessant aproximació als mestres que varen haver d'emprendre el camí de l'exili. A partir de quaranta-nou entrevistes als mateixos mestres o als seus deixebles, S. Marquès fa una seriosa aproximació a les característiques i activitats d'un col·lectiu que es calcula que va arribar a la xifra de 400 persones. El llibre recupera el testimoni d'aquest col·lectiu, fins ara poc conegut, i ens ajuda a recuperar una part de la memòria històrica d'aquells homes i dones que, compromesos amb els ideals pedagògics de la Segona República, veren truncada la seva il·lusió i hagueren d'abandonar la seva terra

perseguits o per no haver-se de sotmetre a les directrius polítiques i pedagògiques del franquisme.

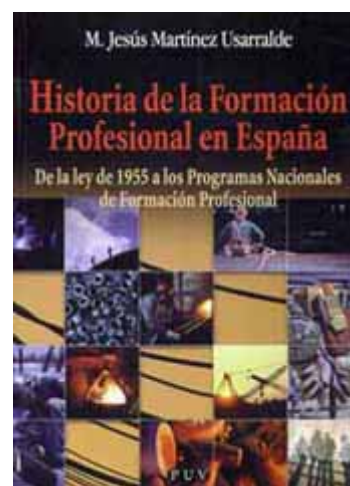
MARQUÈS SUREDA, S.; MARTÍN FRECHILLA, J. J. *La labor educativa de los exiliados españoles en Venezuela*. Caracas: Fondo Editorial de Humanidades y Educación. Universidad Central de Venezuela, 2002.

Aquest llibre es proposa donar a conèixer la tasca que, en els diferents àmbits i formes del camp de l'educació, dugueren a terme els exiliats que arribaren a Veneçuela a partir de 1936. Perquè aquesta inserció pugui ser entesa en els seus múltiples registres s'ofereixen algunes claus essencials de la realitat política, social, institucional i educativa de Veneçuela. La història d'un exili ha de ser sempre una doble història. Això és el que es pretén fer en aquest llibre: confrontar l'exili de mestres i professors republicans espanyols a Veneçuela amb la societat veneçolana d'entre la segona meitat dels anys 30 fins al final de la dècada dels 50, anys en què Veneçuela va veure trencar-se el procés de

transició democràtica, i iniciar-se una dura confrontació entre Estat docent, escola laica i interessos de la privada. Endemés, l'obra ens permet valorar críticament la presència i el paper jugat pels exiliats professionals universitaris en distints camps del coneixement, tant en l'Administració pública com a la mateixa Universitat Central de Veneçuela.

MARTÍNEZ USARRALDE, M. J. *Historia de la Formación Profesional en España. De la Ley de 1955 a los Programas Nacionales de Formación Profesional*. València: Universitat de València, 2002.

En l'actualitat, dins l'ampli i divers camp d'accions que intenten relacionar i interpretar els nombrosos desafiaments que es presenten en els contextos educatius, es perfilen una sèrie de qüestions la solució de les quals requereix de la concurrència de reflexions i discursos acadèmics, endemés de propostes integrades i coherents amb els primers. En aquest panorama global, un dels reptes ineludibles ha de ser precisament el paper de la formació professional, no sols en els escenaris acadèmics, sinó també en els productius. Aquest llibre ofereix una mirada retrospectiva d'aquest nivell formatiu a través de diferents textos legals espanyols, a la vegada que planteja quin és l'estat actual i reflexiona sobre l'impacte, les repercussions i els obstacles amb els quals avui dia s'enfronta la formació professional, autèntic vincle d'unió entre educació i feina.

Mosaico de iconografía escolar de Galicia II. Museo Pedagógico de Galicia. 2002.

Des del Museo Pedagógico de Galicia (MUPEGA) ens arriba aquesta col·lecció de 25 targetes postals amb iconografies (fotografies, textos, etc.) relacionades amb la història de l'educació gallega seleccionades i supervisades per Vicente Peña Saavedra, coordinador científic del MUPEGA.

En la imatge, en podeu observar dos exemples: Recreació d'una aula d'època

(1940-1970) (Espacio MUPEGA, exposició itinerante), i Edifici escolar de Santaballa (Villalba-Lugo), finançat per la Liga Santaballese de Educación e Instrucción (La Habana) 1916.

SANTANA MORRO, M. *El forjament de la solidaritat. Mutualitats, cooperatives, societats obreres i recreatives a Mallorca (1868-1936)*. (Col·lecció: Els Ullals/8). Palma: Edicions Cort, 2002.

Entre 1868 i 1936 la societat civil va desenvolupar un teixit associatiu considerable: societats mutualistes, culturals, instructives, sindicals, cooperativistes, etc. Bona part d'aquesta sociabilitat esdevenia un instrument per accedir a necessitats bàsiques a les quals les institucions públiques no donaven una resposta i cobertura adequades. De fet, en el període d'estudi d'aquest treball Mallorca estava immersa en profunds canvis de caràcter econòmic, social i polític que expliquen bona part de l'efervescència associativa i les inquietuds dels diferents sectors socials i ideològics.

SANTANA MORRO, M.; MARIMON RIUTORT, A. *Les emigracions forçades del franquisme. Refugiats i exiliats de les Illes Balears a causa de la Guerra Civil del 1936-1939 i de la Postguerra*. (Col·lecció: Els camins de la quimera. L'emigració Balear a Ultramar) Palma: Govern de les Illes Balears, 2003.

La Guerra Civil espanyola i la crua postguerra varen propiciar nombrosos moviments migratoris forçats per la situació de repressió política i de manca de llibertats. Durant la guerra, nombrosos ciutadans de les Illes Balears es desplaçaren a altres terres de l'estat espanyol on foren refugiats. Posteriorment, amb la desfeta del bàndol republicà, molts d'ells decidiren agafar el camí de l'exili a l'estranger. França, Veneçuela, Argentina, Mèxic, etc., foren alguns dels Estats que els acolliren i que els donaren l'oportunitat de començar una nova vida lluny de l'Espanya franquista.

Aquest llibre recull i analitza les circumstàncies en les quals es varen desenvolupar aquestes emigracions forçades així com el quefer als llocs de destinació dels refugiats i exiliats de Mallorca, Menorca i de les Pitiüses.

SERRA BARCELÓ, J. «Documents sobre el magisteri nacional a Menorca arran de l'ocupació de l'illa per les tropes franquistes (1939). Seqüència 1». *Quaderns d'Història de l'Educació de les Illes Balears*. Inca, 2002.

Amb aquest recull de documents, prèviament analitzats dintre del complex context en el qual foren produïts, Jaume Serra —director de l'Arxiu i Museu d'Educació de les Illes Balears (AMEIB)—, ens presenta el primer número de la col·lecció *Seqüència*, quaderns sobre història de l'educació a les Illes Balears elaborats a partir del fons arxivístic de l'AMEIB.

L'ocupació de Menorca per les tropes feixistes al final de la Guerra Civil suposa per al magisteri públic de l'illa, fins aleshores republicana, l'inici de la depuració i repressió franquista. Alguns dels documents més representatius d'aquest procés, desconeguts fins ara, es reproduïxen en aquest quadern, i el converteixen en una font molt útil no sols pel seu contingut, sinó perquè dona a conèixer un fons documental dispers fins aleshores, i al qual poden accedir els investigadors actuals gràcies a la secció arxivística de l'AMEIB

INFORMACIÓ D'INTERÈS

II Jornades d'Història de l'Educació Valenciana. Gandia, 30 i 31 de maig

Els passats 30 i 31 de maig tingueren lloc les II Jornades d'Història de l'Educació Valenciana a la ciutat de Gandia. Els companys de la Universitat de València (Departament d'Educació Comparada i Història de l'Educació de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació) i el CEIC Alfons el Vell s'encarregaren de l'organització de les jornades, que comptaren amb nombrosa participació, tant de la Comunitat de València com de la resta d'indrets de l'Estat Espanyol.

El lloc on es realitzaren les jornades, tal com ja s'havia fet l'edició anterior, fou la majestuosa Casa de Cultura Marquès de González de Quirós.

Amb la il·lusió de repetir l'experiència de les primeres i amb l'esperança de poder realitzar properes edicions, aquestes jornades foren presentades i inaugurades per Santiago La Parra, del CEIC Alfons el Vell, i Alejandro Mayordomo i Luís Miguel Lázaro, del Departament d'Educació Comparada i Història de l'Educació de la Universitat de València. En la inauguració es commemorà el centenari de l'Extensió Universitària i la Universitat Popular de València, que comptà amb la presència de Francesc Tortosa Gil, vicerector d'Extensió Universitària de la Universitat de València.

Durant l'horabaixa del divendres 30 i el dissabte 31, es varen debatre diferents temes sobre l'educació fora de l'escola a València. La conferència inaugural fou a càrrec del Dr. León Esteban (Universitat de València), que parlà de «Regeneracionisme social i extensió educativa en el liberalisme institucionista valencià». Seguidament els professors de la Universitat de València, Dr. Manuel López Torrijo, Dr. Luís Miguel Lázaro Lorente, Dr. F. Javier Navarro Navarro i Dra. M. Carme Agulló Díaz, varen debatre sobre accions culturals i educatives per a les classes populars en els moviments socials valencians, en una taula rodona coordinada i moderada pel Dr. Alejandro Mayordomo.

El dissabte 31, la Dra. Irene Palacio Lis (Universitat de València) parlà dels «Components formatius en la construcció social de la funció materna» en una conferència que encetà la jornada de treball. Seguidament es presentaren i discutiren les comunicacions en una sessió de feina coordinada pel Dr. Vicent Torregrosa Barberà (Universitat de València).

Abans del dinar de germanor celebrat amb tots els assistents, es va fer una visita guiada pel centre històric de Gandia.

El Dr. Juan Manuel Fernández Soria va obrir la sessió d'horabaixa amb una conferència titulada «Socialització política i educació en l'associacionisme juvenil valencià». Seguidament es féu un cop d'ull a la resta de l'Estat Espanyol vers les tendències i recursos d'educació popular a l'Espanya contemporània, en una taula rodona coordinada i moderada pel Dr. Julio Ruiz Berrio (Universidad Complutense de Madrid) en la qual participaren professors de diferents indrets: Dr. Antonio Molero Pintado (Universidad de Alcalá de Henares), Dr. Florentino Sanz Fernández (UNED), Dra. Francesca Comas Rubí (Universitat de les Illes Balears), i Sr. David Pujol Fabrelles (Universitat de Girona)

El mateix dissabte es varen concloure les jornades, amb un bon regust que ben segur animarà els organitzadors a convocar les terceres. Enhorabona als organitzadors.

Jornada sobre: «La joventut avui: reptes i perspectives». Barcelona, 16 de juny de 2003

Dijous 12 de juny de 2003 tingué lloc a l'Institut d'Estudis Catalans la jornada d'estudi i reflexió: «La joventut avui: reptes i perspectives», coorganitzada per la Universitat de Barcelona i la Societat Catalana d'Educació i Història.

La jornada va començar a les 10 del matí amb la ponència de Carles Santacana, que va fer una introducció històrica de la irrupció de la joventut com a fenomen social. El professor Santacana va fer una anàlisi acurada de l'evolució del concepte de joventut durant el segle XX. Va remarcar que, a principi de segle, durant l'època d'entreguerres i ben bé fins als anys seixanta, la joventut no era més que el pas necessari cap a la maduresa i que allò que els joves desitjaven era, com més aviat millor, arribar a ser adults. Prova d'això és que no s'aprecien durant aquella època, per exemple, diferències de vestiment entre una persona de 18 anys i una de 35. En canvi, arribats els anys seixanta, amb la revolució juvenil del maig del 68, la situació sofrí un capgirament prou clar: la joventut començà a esdevenir un valor en si mateixa i a reclamar un espai propi dins el si de la societat. Després de la ponència hi hagué un interessant debat en què es va fer notar el canvi actual de la idea de joventut fins al punt de concloure que, avui dia, es podria dir que el concepte de joventut s'ha difós perquè ha esdevingut la meta vital de qualsevol persona, sigui de l'edat que sigui. Tot seguit intervingué Pere Fullana que parlà sobre els moviments juvenils i les seves imbricacions dins la militància política en general a Espanya i, en concret, a Palma. També esbossà algunes classificacions de moviments juvenils i apuntà com a necessitat el fet de consensuar una definició de treball pel que fa al terme «joventut».

A la represa, després de dinar, Carles Viñas protagonitzà una de les intervencions que desvetllà més interès. Destapà un gran nombre de tòpics referents al moviment *skinhead* i en va fer la genealogia. A tall d'exemple cal destacar que va il·lustrar els presents tot referint l'illa de Jamaica, amb els seus habitants de pell negra i oients de música *ska*, com l'origen i punt de partida del moviment *skinhead*. El nom de *skinhead* (cap rapat) prové dels habitants de l'illa que, en uns intents d'assemblar-se als blancs, es rapaven el cap per amagar les seves aparatoses cabelleres característiques del seu fenotip. Durant el debat s'aprofundí també en les derivacions esportives d'aquest moviment: els *hooligans*.

L'última intervenció fou a càrrec de Jordi Planella, qui obrí la reflexió de la jornada i la portà fins al tema de les significacions simbòliques del cos en els joves d'avui. Ens oferí un complet inventari de formes de conrear i treballar el cos com ara el *body-piercing*, els *tatoos*, el *body-building*, el *branding* i d'altres. També eixamplà la conversa fins a àmbits filosòfics per tal d'entendre globalment, i contextualitzades dins els patrons culturals corresponents, aquestes pràctiques. Unes pràctiques corporals que, tot i que són copiades o adaptades de cultures primitives, sovint de caçadors-recol·lectors, mereixen ser preses com a eix de reflexió important per l'ús que se'n fa actualment i que és tota una novetat.

Els participants de la jornada ompliren la sala Puig i Cadafalch de l'Institut d'Estudis Catalans. Volem fer arribar la nostra enhorabona als organitzadors.

XII Coloquio nacional de Historia de la Educación. Burgos 18-21 de juny de 2003

La Universitat de Burgos i la *Sociedad Española de Historia de la Educación* s'encarregaren de l'organització d'aquest col·loqui en la seva 12a edició. La temàtica central per debatre fou «Etnohistoria de la escuela», o l'anàlisi de la cultura empírica de l'escola a través dels registres etnogràfics amb els quals es manifesta.

S'ha de destacar la nombrosa participació d'investigadors de tots els indrets d'Espanya, amb l'aportació de vuitanta-vuit comunicacions, repartides en diferents seccions temàtiques: *Los objetos de la escuela y la historia material de la enseñanza; Iconografía y educación. La imagen como representación y como*

medio; Los textos y las escrituras ordinarias de la escuela; Las fuentes orales y la cultura de la escuela; Museología de la Educación; i La Historia de la Educación como disciplina y como campos de investigación.

Les jornades de feina es repartiren en quatre dies, i es combinaren amb propostes culturals que ens permeteren conèixer la riquesa patrimonial de Burgos. Després de la inauguració del Col·loqui a la Casa del Cordón —amb representació de la Diputació de Burgos, de la SEDHE, de la Universitat de Burgos, i del comitè organitzador del col·loqui—, s'encetaren les jornades de feina amb una conferència de la professora Anne Marie Chartier titulada «*Les Cahiers scolaires dans la perspective des écritures ordinaires*» (*Los cuadernos escolares desde la perspectiva de las escrituras ordinarias*), en què donà bona mostra de com pot fer-se una anàlisi historicoetnogràfica de l'escola a través del material escolar. Els dies posteriors es dedicaren a l'exposició i debat de les comunicacions, repartides en les seccions temàtiques abans esmentades. El lloc de feina fou la Facultat d'Humanitats i Educació de la Universitat de Burgos. El debat fou molt fructífer en cada una de les taules, tal com es pot comprovar en els resums d'aquestes seccions (consultau la pàgina web de la SEDHE).

Hem de fer esment a les propostes culturals complementàries al col·loqui, que ens permeteren conèixer els llocs més emblemàtics de Burgos. Visitarem, entre d'altres indrets, els jaciments d'Atapuerca (ens podeu veure a la foto amb els cascs de seguretat), guiats per membres de l'equip de recerca que hi estan treballant, i l'Abadia de Santo Domingo de Silos, on no sols gaudirem d'un patrimoni arquitectònic extraordinari, sinó que també poguérem assistir a Vespres i apreciar l'espiritualitat del cant gregorià.

El col·loqui es va concloure el dissabte 21 de juny, però abans hi hagué l'assemblea de la SEDHE, en la qual s'informà, com és costum, d'on es faria el proper col·loqui. Els companys de l'Euskal Herriko Unibertsitatea (Paulí Dávila i Luís María Naya) s'oferiren per organitzar, juntament amb la SEDHE, el *13è Col·loqui*. El lloc proposat fou Euskadi, concretament Donostia, i la temàtica elegida versarà sobre la infància a diferents àmbits (espais familiar, escolar, i social, la infància a través d'imatges i representacions, i discurs pedagògic sobre la infància).

La conferència de clausura restà a càrrec de Joaquín Díaz, i versà sobre «*Tradición y Educación*», temàtica que abordà amb molta agilitat, i que despertà l'interès del públic des del primer moment (la llarga durada dels aplaudiments finals donaren fe de la satisfacció general per la intervenció de Joaquín Díaz).

Les emotives paraules d'acomiadament del President de la SEDHE, Dr. Antonio Viñao, i del President del comitè científic i organitzador, Dr. Alfredo Jiménez Eguizábal, ens ajudaren a acomiadar-nos de Burgos, amb l'esperança de retrobar-nos, si no abans, al País Basc l'estiu de 2005. La nostra enhorabona a l'organització.

Creació de la SEPHE. Sociedad Española para el Estudio del Patrimonio Histórico Educativo

---

Aprofitant el *Coloquio Nacional de Historia de la Educación* a Burgos, tingué lloc l'Assamblea Constitutiva de la Sociedad Española para el Estudio del Patrimonio Histórico-Educativo. La gestació d'aquesta nova societat es remunta a la tardor del 2002, quan tingué lloc a Palma la *I Trobada de Museus de Museus i Historiadors de l'Educació*, de la qual ja us informarem al número 3 d'aquest butlletí. En aquell moment es formà una comissió permanent que, des d'aleshores, ha treballat en el perfil de la nova societat, quins serien els seus objectius i les seves línies d'intervenció. El resultat és la societat recentment

constituïda, anomenada SEPHE (Sociedad Española para el Estudio del Patrimonio Histórico-Educativo).

Les finalitats d'aquesta societat són, principalment, les següents:

- La protecció i conservació del patrimoni historicoeducatiu.
- L'estudi i investigació del patrimoni historicoeducatiu.
- La promoció, estímul, suport i difusió de les accions relacionades amb les finalitats abans esmentades.

Així mateix, les activitats que es proposen en línies generals són:

- Participar en reunions i altres activitats de les societats anàlogues, tant espanyoles com estrangeres.
- Organitzar congressos, col·loquis, investigacions, seminaris, simposis, cursos i conferències.
- Elaborar i difondre el *Boletín de la SEPHE*, que reflecteixi i impulsi les activitats de la Societat.

La Junta directiva de la Societat quedà formada de la manera següent:

President: Julio Ruiz Berrio

Vicepresident: Vicente Peña Saavedra

Secretària: Francesca Comas Rubí

Tresorer: Rafael Jiménez

Vocal 1: M. Nieves Gómez

Vocal 2: Josep González-Agápito

Vocal 3: José María Hernández Díaz

Vocal 4: Juan Peralta

La SEPHE tindrà dos tipus de socis, els institucionals i els individuals.

Per a més informació, posau-vos en contacte amb la SEPHE a través d'alguns d'aquests correus electrònics:

moyanopidal@telefonica.net (Julio Ruiz Berrio)

hevipesa@usc.es (Vicente Peña Saavedra)

dcefcr4@uib.es (Francesca Comas Rubí)

Aquells que estigueu interessats en donar a conèixer publicacions i/o informacions diverses a través del proper butlletí, ens ho podeu fer arribar enviat la informació a algunes de les següents adreces: dcebsg0@uib.es o dcefcr4@uib.es abans de dia 31 de maig.

